György Péter

Az értelmezés határtalansága

Schaár Erzsébet

MŰBÍRÁLAT - TÁRLAT - LXIV. évfolyam, 22. szám, 2020. május 29.

1981-ben kezdte el Janáky István Meditz László együttműködésével tervezni Schaár munkásságának, illetve az *Utcá*nak Pécsett történő állandó bemutatását. Az *Utca* a végül 1990-ben átadott épületben látható ma is. A megnyitón Kovács Péter és Németh Lajos beszélt, utóbbi – mint azt Várkonyi György egy 2000-ben megjelent fontos tanulmányában megjegyzi – „azzal zárta beszédét, hogy a mű minden rétegére kiterjedő interpretációjának megfogalmazása a magyar művészettörténelem egyik eljövendő feladata” *(Schaár Erzsébet „Utcá”-ja, kísérletek egy interpretációra).* E helyt a Németh Lajos által felvetett bonyolult, művészetelméleti, történeti feladat egyetlen aspektusára hívhatom fel a figyelmet. A szobrászat állandósága esztétikai-politikai mítoszának és a mindig időleges kiállításoknak az összefüggéseire, annak a kulturális térnek a bonyolultságára, amely Schaár munkásságát máig meghatározza.